

Sygn. akt II Cz 452/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: **Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie K. P. (1)**

przeciwko dłużnikowi: **K. P. (2)**

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie K. P. (1) polegającą na zajęciu rachunku bankowego w sprawie Km 91/11

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt XII Co 10642/12, o odrzuceniu ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 22 października 2012 r.

postanawia:

I odrzucić zażalenie w części dotyczącej odrzucenia ponownego wniosku dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych,

II oddalić zażalenie w części dotyczącej odrzucenia zażalenia powoda na postanowienie z dnia 22 października 2012 r.

Sygn. akt II Cz 452/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt XII Co 10642/12, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594, określanej dalej jako ustawa) odrzucił ponowny wniosek dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych, a na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie na postanowienie z dnia 22 października 2012 r. jako nieopłacone.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż pomimo wezwania do uiszczenia opłaty od zażalenia na ww. postanowienie, dłużnik jej nie uiścił, złożył natomiast kolejny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oparty na tych samych okolicznościach, które stanowiły uzasadnienie wcześniej oddalonego wniosku.

Zażalenie na postanowienie złożył dłużnik, wnosząc o jego uchylenie w całości oraz o zwolnienie od opłaty od zażalenia.

W uzasadnieniu podniósł zarzut pozbawienia go dostępu do sądu i dochodzenia swoich praw poprzez żądanie uiszczenia opłat sądowych. Ponadto wskazał, że wysokość opłat w stosunku do osiągniętych przez niego dochodów jest zbyt duża, a w innych sprawach sądowych dłużnik był od tych opłat zwalniany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika należało uznać za bezzasadne.

Z art. 107 ust. 2 ustawy wynika, że na postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych nie przysługuje zażalenie, co oznacza, że złożenie niedopuszczalnego zażalenia nie wywołuje żadnego wpływu na bieg terminów do uiszczenia wymaganej opłaty. Z kolei nieuiszczenie opłaty od zażalenia w terminie określonym przez Sąd spowodowało konieczność zastosowania dyspozycji art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., tj. odrzucenie zażalenia jako nieopłaconego, co też trafnie uczynił Sąd Rejonowy.

Sformułowany w zażaleniu wniosek o zwolnienie od opłaty od zażalenia zdezaktualizował się z uwagi na rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego z dnia 15 maja 2013 r. i uiszczenie przez dłużnika tejże opłaty w dniu 3 czerwca 2013 r.

Mając na uwadze powyższe, zażalenie w części dotyczącej punktu 1 zaskarżonego postanowienia podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne na mocy art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. Z kolei oddalenie zażalenia co do punktu 2 postanowienia nastąpiło na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.